ભારતકી દશા

ચન્દ્રશેખરાનન્દ

ॐ

भोले है यो भखपिया हमारीरं ३

भारतकी दशा.

હિંદુઓંકા કર્તવ્ય નિસ્કામ આર્ત્તસેવા

જિસકો

શ્રીમદુદાસીન શિરોવતંસ શ્રીમહાયોગીશ્વર શ્રીમત્પરમહંસ
પરિબ્રાજકાચાર્ય્ય આત્મનિષ્ટ ગુણરત્નસિંધુ ત્રિકાલ દર્શી
આધુનીવાલે દાદાજી શ્રી ૧૦૮ શ્રીસ્વામી
કૃષ્ણાનંદજી મહારાજ અવધુત
સ્થાન દરબારસાઇ ખેડા તહસીલ ગાડરવાલા
(જિલા નરસીંગપુર)

કે

શિષ્ય ચન્દ્રશેખરાનન્દ (હિન્દી માસ્ટર ગંગાપ્રસાદ ઉર્ફ
નન્હેલાલ પિપલોધા વ્યાસ બ્રાહ્મણ ગુર્જર ગોડ
વડી સમ્પ્રદાય ભોપાલ નિવાસી) ને ગુરૂ
કૃપાસે અપના અનુભવ દિખાતે હુવે
સર્વ મતકે મતાવલમ્બીયોંકો ચેતાવની રૂપસે કુછશબ્દ
ઉપકારાર્થ સંગ્રહ કરકે ભારતિય લોગોંકે અર્થ
સ્પષ્ટરૂપ સે પ્રકાશિત કિયા ।

સંવત ૧૯૭૮ વિના મુલ્ય સને ૧૯૨૨.

પ્રથમાવૃતી પ્રત ૫૦૦૦.

લેખક:—

સ્વામી ચન્દ્રશેખરાનન્દ ગુરૂ કૃષ્ણાનન્દજી

ઠે૦—સ્થાન હરબાર સાંઈખેડા, તહસીલ ગાડરવાલા

(જીલા નરસીંગપુર)

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર:—

સ્વામી ચન્દ્રશેખરાનન્દ ગુરૂ કૃષ્ણાનન્દજી

ઠે૦—સ્થાન હરબાર સાંઈખેડા, તહસીલ ગાડરવાલા

(જીલા નરસીંગપુર)

શ્રીકૃષ્ણ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં રતિલાલ હરજીવન પટેલે છાપ્યું

નં. ૫, અનંતવાડી મુંબઈ નં. ૨.

જય શ્રી ધૂનીવાલે દાદાકી

॥ पद ॥

निजहृदपद्मे स्मरिदेव दयामय ।

श्रीधूनीवाले दादाकी बोलो जय जय ॥

महा उच्च स्वरे कहो जय जय जय ।

जय जय जय बोलो जय जय जय ॥

गजल.

સત્તા તુમ્હારિ દાદા જગમેં સમારહી હૈ ।
તેરી દયા સુગન્ધિ હર ગુલસે આ રહી હૈ ॥
રવિ ચન્દ્ર ઔર તારે તૂને બનાય સારે ।
ઇન સબમેં જ્યોતિ તેરિ ઇક જગ મગા રહી હૈ ॥
વિસ્તૃત વસુન્ધરાપર સાગર બનાય તૂને ।
તહ જિનકી મોતિયોંસે અબ ચમ ચમા રહી હૈ ॥
દિન રાત્રિ પ્રાત સન્ધ્યા ઔર મધ્યાન્હ ભી બનાયા ।
હર રિતુ પલટ ર કર કર્તબ દિખા રહી હૈ ॥

હે પ્રભુ વિશ્વ કર્ત્તા વર્ણન હો તેરા કૈસા ।
જલ થલમેં તેરિ મહિમા હે ઇશ છા રહી હે ॥
સુન્દર સુગન્ધિવાલે પુષ્પોંમેં હે રંગ તેરા ।
યહ દ્યાન ફૂલ પત્તી તેરા ખિલા રહી હે ।
ભક્તિ તુમ્હારી દાદા કયોં કર હમેં મિલેગી ।
માયા તુમ્હારિ સ્વામિન હમકો ભુલા રહી હે ॥
સેવક ચરણ શરણ હે તુઝસે યહી વિનય હે ।
હો દૂર યહ અવિદ્યા હમકો ભુલા રહી હે ॥

"જય શ્રી ધૂનીવાલે દાદાકી !"

(૧) અય ભારતકે હિન્દુ સંતાનો દેખો ! ભારતકે હિન્દુઓંકા જોર જિતના સનાતન શબ્દપર હે ઉતના જોર આચાર-વિચાર દુનિયાકી કિસી ભી જાતિકા નહી પાયા જાતા થા, જિન દેશ દેશાન્તરોંમેં હમારે હિન્દુ જાતે ઓર રહતે થે, વહૈ અપની સનાતન મર્યાદાસે કભી ભી ઉલંઘન નહી હોતે થે, પરન્તુ આજ આંખે ફાડ ૨ દેખનેપર ભી વહ બાતેં ભારતમેં કહી દેખનેમેં નહીં આતી, ન માલુમ રસાતલ ચલી ગઇ યા ગગનમેં ઉડ ગઇ, યા સ્વપ્નકી નાઇ બિલાય ગઇ ।

"હાં યહ અવશ્ય હે ગીતાકા ભી વાકય હે ।"

(श्लोक) ४ का. ७-८-९.

यदा यदाहि धर्मस्य ग्लानिर्भवति भारत-
अभ्युत्थान म धर्मस्यतदात्मानं सृजाम्यहम् ॥ १ ॥
परित्राणाय साधूनां विनाशाय च दुष्कृताम् ।
धर्मसंस्थापनार्थायसंभवामि युगे युगे ॥ २ ॥
जन्म कर्म च मे दिव्यमेवं यो वेत्तितत्त्वतः ।
त्यक्त्वा देहं पुनर्जन्म नैति मामेति सोऽर्जुन ॥ ३ ॥

હે ભારત! જબ જબ ધર્મ્મ અર્થ ક્ષીણ દશાકો પ્રાપ્ત હોતા હે ઓર અધર્મકી ઉન્નતિ હોતી હે તબ તબ મેં જન્મલાહું ॥ ૧ ॥

સજ્જનોંકી રક્ષાકે લિયે ઓર દુર્જનોંકે સંહારકે નિમિત્ત તથા ધર્મ્મકે સ્થાપન કરનેકે અર્થ યુગ ૨ મેં જન્મ લેતા હું ॥ ૨ ॥

હે અર્જુન! મેરે અલૌકિક જન્મ ઓર કર્મ્મ જો ભલીભાંતિ જાનતા હે વહ દેહ ત્યાગકે અનન્તર ફિર જન્મોંકો નહીં પ્રાપ્ત હોતા ઓર મુઝકો મિલતા હે ॥ ૯ ॥

(૨) તો અબ માલુમ હોતા હે કિ, ભારતમેં વ્યાખ્યાનદાતા નેતા બાબુ પંડિત મદનમોહન માલવીયજી, બાલ ગંગાધર તિલક, મોહનદાસ કર્મ્મચન્દ ગાંધી, પૂણિત બિલ પાસ

કરાનેવાલે પટેલ આદિ ભારત સપુતોંકા કથન હૈ કિ, સબ એક હો જાઓ તો સ્વરાજ્ય શીઘ્ર મિલ જાયગા, કલકત્તેકે મારવાડી સજ્જનોંને તો સબહીકો "અદ્વૈતકર" મોક્ષ કરા દિયા,–ફિર સ્વરાજ્ય મિલનેમેં દેરી ક્યોં ? હો રહી હૈ ? ક્યા ૩૬ વર્ષકે પરિશ્રમમેં રૌલટ બિલ પાસ કરા, બોલનેવાલોંકે ભી મુંહ બન્દ કરા દિયે, યા ભારતીય પ્રજાકો કટા મરા રહે હૈ, તો ક્યા ? ઇસ કલિયુગમેં ગાંધી સચ્ચે સાધુ મહાત્મા ઔર અવતારોંમેં વિષ્ણુ અવતાર મૌજુદહી હો ગયે હૈ, ફિર ? ક્યા કહના હૈ, મૈં જાનતા હું ૩૦ દિસમ્બર સન ૧૯૨૧ ઈ૦ તક જો ધર્મ સ્થાપિત હોના થા હોહી ગયા, ધન્ય હૈ ! કલિયુગમેં ઐસે ૨ મહાત્મા બ્રહ્મર્ષિયોંકે હોનેપરભી કાર્યકી સફલતા ન હો, બડે હી આશ્ચર્યકી બાત હૈ. હાલાંકિ, જિસ "પરમેશ્વરને સબ લોગોંકો ઉત્પન્ન કિયા હૈ"— વહ ઉનકા જૈસા ચાહેગા વૈસા પાલન–પોષણ કરેગા, ઉધર દેખના–મેરા ધનમદાંધોકા કામ નહી હૈ" ક્યોંકિ, જ્ઞાન પ્રાપ્તિકે બાદ, "પરમેશ્વર" "મૈં" ઔર (લોગ)–યહ ભેદહી નહીં રહતા; ઔર રહે, તો ઉસે ઢોંગી કહના ચાહિયે, જ્ઞાની નહીં, યદિ જ્ઞાનસે જ્ઞાની પુરૂષ પરમેશ્વર રૂપ હો જાતા હૈ, "મુર્દેસે જિન્દાભી કર દેતા હૈ" ઔર પરમેશ્વર જો કામ કરતા હૈ. તો વહ પરમેશ્વરકે સમાન અર્થાત્ નિસંગ બુદ્ધિસે કરનેકી આવશ્યકતા જ્ઞાની પુરૂ-

પકો કૈસે છોડેગી, યહ અવશ્ય બાત હે કિ, મે ભી ૭૯ યા ૫૬ લાખ ભિખમંગોંમેંસે એક નંગા–પાગલ–ભિખમંગાહી હું, મુઝકો ! જો ૮૪ લક્ષ યોનિયોમેં શ્રેષ્ઠ મનુષ્ય યોનિકી ગણના હે, ઉસકો ઉપદેશ કરના યા ઇશ્તહાર દેના–કોઇ કર્તવ્ય નહી હે—કયોકિ ? સંસારમેં અથવા તીનોં લોકમેં એસી કોઇ વસ્તુ નહી હે, જો મુઝકો ન મિલી હો–તો ભી મેં કર્મનિષ્ઠ હું ।

"ગીતા ૪ અ. ૧૩–૧૪–૧૫ શ્લોક"

चातुर्वर्ण्यं मया सृष्टं गुणकर्म्म विभागशः ।
तस्य कर्तारमपिमां विद्धय कर्तारमव्ययम् ॥ १ ॥
न मां कर्माणि लिम्पान्ति न मे कर्म्मफले स्पृहा ।
इति मां योभिजानाति कर्मभिर्न स बध्यते ॥ २ ॥
एवं ज्ञात्वा कृतं कर्म पूर्वैरपि मुमुक्षुभिः ।
कुरु कर्मैव तस्मात्त्वं पूर्वैः पूर्वतरं कृतम् ॥ ३ ॥

અર્થ—ગુણ ઓર કર્મ ઇનકે વિભાગસે મેને ચારોં વર્ણકી વ્યવસ્થા કી હે ઉસકે કરનેવાલે ભી મુઝકો અકર્તા–અર્થાત્ કરનેવાલા ન જાન, કયોંકિ મુઝકો શ્રમ આદિકા કોઇ વિકાર નહીં હે ॥ ૧ ॥

મુઝકો કર્મ નહીં બાધતે ઓર મેરી કર્મફલમેં વાસના નહીં હે, ઇસ ભાંતિ જો મુઝકો જાનતા હે વહ કર્મોંસે નહીં બાધા જાતા ॥ ૨ ॥

ઇસ ભાંતિ જાનકર પુરાને મુમુક્ષુજનોંને ભી કર્મ કિયે હે ઇસલિયે વેસેહી કર્મ પ્રાચીનોંકે કિયે હુયે તુ પહલે કર ॥ ૩ ॥

ઇસકે સિવાય પરમેશ્વરકો જો કુછ કરના હે, વહ ભી જ્ઞાની પુરૂષકે રૂપ યા દ્વારાસેહી કરેગા, અતએવ જિસકો પરમેશ્વરકે સ્વરૂપકા એસા અપરોક્ષ જ્ઞાન હો ગયા હે, 'કિ સબ પ્રાણિયોંમેં એક આત્મા હે," ઉસકે મનમેં સર્વ ભૂતાનુકમ્પા આદિ ઉદાત્ત વૃત્તિયાં પૂર્ણતાસે જાગૃત રહકર સ્વભાવસેહી ઉસકે મનકી પ્રવૃત્તિ લોક કલ્યાણકી ઓર હો જાની ચાહિયે અર્થાત્ 'જો દીન દુઃખીયોંકો અપનાતા હે" વહી સાધુ હે, "ઇશ્વર ભી ઉસીકે પાસ હે" અથવા "જિસને પરોપકારમેં અપની શક્તિકા વ્યય કિયા હે ઉસીને આત્મ-સ્થિતિકો જાના હે ॥

શ્લોક.

अभेद दर्शनं ज्ञानं ध्यानं निर्विषयं मनः ।
स्नानं मनो मलत्यागः शौचमिन्द्रिय निग्रहः ॥ १ ॥

અર્થ—આત્માકો સબમેં એકરૂપ દેખના હે ઇસીકા નામ જ્ઞાન હે ઓર મનકા વિષયોંસે રહિત હો જાનાહી ધ્યાન

હે—મનકે મલકા ત્યાગ કરનેકાહી નામ સ્નાન હે, ઇન્દ્રિયોંકે નિગ્રહ કરનેકાહી નામ શૌચ હે—

परोपकारः कर्त्तव्यः प्राणैरपि धनैरपि ।
परोपकारजं पुण्यं न स्यात् क्रतु शतैरपि ॥ २ ॥

અર્થ—ધનોંકરકે ઔર પ્રાણોંકરકે ભી પરોપકાર કરના ચાહિયે ક્યોંકિ પરોપકારકે બરાબર સો યજ્ઞકા ભી પુણ્ય નહીં હે ॥ ૨ ॥

परोपकार शून्यस्य धिङ्ग मनुष्यस्य जीवितम् ।
यावन्तः पशवस्तेषां चर्म्माण्युपकारिष्यति ॥ ३ ॥

અર્થ—જો મનુષ્ય પરોપકારસે શુન્ય હે જિસકે જિનેકો ભી ધિક્કાર હે, ક્યોંકિ જિતને પશુ હે, ઉનકે ચર્મ્મ ભી પરોપકાર કરતે હે ॥ ૩ ॥

आत्मार्थं जीवलोकेस्मिनको न जीवति मानवः ।
परं परोपकारार्थं योजीवति सजीवती ॥ ४ ॥

અર્થ—અપને લિયે ઇસ લોકમેં કૌન મનુષ્ય નહીં જીતા હે, પરન્તુ જો પરોપકારકે લિયે જીતા હે વહી જીતા હે-દુસરા-નહીં જીતા હે ॥ ૪ ॥

दोहा.

विरछा फलै न आपको, नदी न अचवे नीर ।
परस्वरथके कारणे, संतन धरो शरीर ॥ १ ॥
शेष शीश धारै धरा, कछु न आपनो काज ।
परहित परस्वरथ रती, बाइक बने न लाज ॥ २ ॥

ઓર ભી એક કવિવરકા કથન હે।

વાસ ઉસીમેં હે વિભુવરકા, હે બસ સચ્ચા સાધુ વહી—
જિસને દુઃખિયોંકો અપનાયા, બઢકર ઉનકી બાંહ ગહી।
આત્મસ્થિતિ જાની ઉસનેહી, પરહિત જિસને વ્યથા સહી-
પરહિતાર્થં જિનકા વૈભવ હે, હે ઉનસેહી ધન્ય મહી ॥

(૩) શોકકે સાથ કહના પડતા હે કિ ઇસ આર્યજની પૃથ્વિપર આજ આર્ય્યજનકી કયા ! દશા હો રહી હે કિ, જિન પૂર્વજોને પ્રથમસે વર્ણધર્મ-વર્ણ આશ્રમકી રૂઢી પક્ષી કરતે ચલે આયે હે, ઉસ વીર્ય્ય પ્રધાન રૂઢીકો આજ હમ નઇ રોશનીવાલોંને ક્ષેત્ર પ્રધાનરૂઢી ચલાકર "લોક સંગ્રહકારક ચાતુર્વર્ણ્ય પ્રભૃત્તિ શાસ્ત્રીય-મર્ય્યાદા બના દેનેકા-યા ઉસપર અમલ ન કરનેકા ઉપયોગી-કામ-નષ્ટ કરતે ચલે જા રહે હે ? કયોકિ ધન મદ બડા હોતા હે જો પુરૂષ સમર્થ હે ઓર ધન મદ કરકે અન્ધા હો રહા હે, વહ અપને બલકો આશ્રયણ કરકે શાસ્ત્રકી, દેવતાકી તથા ગુરૂકી ભી અવજ્ઞા કર દેતા હે, જો "સમર્થ

ધની હૈ વહ ધનકે લોભ કરકે દુસરોંકી સ્ત્રિયોંકો ઔર ધનાદિકોંકો ભી જબરદસ્તી છીન લેતા હૈ ઔર હંસતા હૈ વહી પુરૂષોંમેં અધમ હૈ"

ધન મહાંધ સમર્થ જો હૈ સો માતા, પિતા, પુત્ર, બ્રાહ્મણ-વેદપાઠીકો કર્મ્મ કરકે મન કરકે વાણી કરકે મારતા હૈ, "ખાસ બાત યોંહૈ બ્રાહ્મણકો જ્ઞાન-ક્ષત્રિયકો યુદ્ધ-વૈશ્યકો ખેતી-ગોરક્ષા ઔર વ્યાપાર-અથવા શૂદ્રોંકો સેવા એ જો ગુણ કર્મ્મ ઔર સ્વભાવકે અનુરૂપ ભિન્ન ૨ કર્મ્મ શાસ્ત્રોમેં વર્ણીત હૈ, વે કેવલ મનુષ્યકે હી લિયે નહીં હૈં ચાતુર્વર્ણ્યકે વ્યાપારોંકા હિસ્સા લોક સંગ્રહકે લિયેહી ઇસ પ્રકાર બટા હૈ કિ, સબકે બચાવકે લિયે કુછ પુરૂષોંકો યુદ્ધ કલાકા અભ્યાસ કરકે સદા તૈયાર રહના ચાહિયે, ઔર કુછ લોગોંકો ખેતી-વ્યાપાર-એવં જ્ઞાનાર્જન પ્રભૃતિ ઉદ્યોગોંસે સમાજકી અન્યાન્ય આવશ્યકતાયેં પૂર્ણ કરની ચાહિયે-ઇસ ચાતુર્વર્ણ્ય ધર્મ્મમેંસે યદિ કોઇ એક ભી ધર્મ્મ ડુબ જાય તો સમાજ લંગડા હો જાયગા-ઔર અન્તમેં ઉસકે નાશ હો જાનેકી ભી સમ્ભાવના રહતી હૈ-સો આજ ભારતમેં ચારો વર્ણકે હિન્દુ, મુસલમાન, ઇસાઇ, અંગ્રેજ, પાર્સી સબ એક જાત હો ગયે, કલકત્તેમેં ઘીકે વ્યાપારિયોંને દ્રવ્યકે લોભસેં જિવ્હા ઔર ઇન્દ્રિયોંકે સ્વાદકે કારણ? હિન્દુ-મુસલમાન સબહીકો ભ્રષ્ટ કર દિયા-નામાલુમ કિન ૨ જાન-

વરોંકી ચર્બી મિલા ઘી ખિલા દિયા ઔર ખાતેહી ચલે જા રહે હે'—(સન ૧૮૫૭ ઇ. મેં "કાર્તૂસ કાટકર" બન્દુક ચલાનેમે' "હિન્દુ મુસલમાનોંને" અંગ્રેજ સરકારકી નોકરી છોડ નમક હલાલીકે બદલે અપના ૨ ધર્મ્મ રખનેકે લિયે "ગદર"–મચા દિયા થા) અબ તો સબહી મતકે હિન્દુ, મુસલમાન બડે હી આનન્દકે સાથ ચર્બી મિલા ઘી ખા ખા કર પુષ્ટ હો–અપને ૨ મતોંકી ઝન્ડિયાં ફહરા ૨ કપાલોંપર બડે ૨ તિલક ગ્રાપોંકી સડકોંપર અઘોર મતકો નિશ્ચય કર–કાપાલિકોંમેં મિલ રેલેં દોડા રહે હે । ઔર ધન મદકે કારણ ? પ્રિદાર્થી સાધુ બ્રાહ્મણોંસે સિદ્ધતા વ પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ માગતે હે'.

"દુનિયાકે પ્રત્યેક મતોંકો ચેલેન્જ દેતા હૂ"

હરએક મતકે પાંચ ૨ મહાશય એકત્ર હોં–મેરે ગુરૂ મહારાજ શ્રી શ્રી ૧૦૮ શ્રીસ્વામી કૃષ્ણાનન્દજી ધૂનીવાલે મુકામ ખાસ દરબાર સાઇખેડા તહસીલ ગાડરવાડા જિલા નરસિંહ પુરકે પાસ ચલે આવે, મધ્યસ્ત ઉસકે વાઇસરાય ઇન્ડિયા હોં, સત્ય–અસત્યકા નિર્ણય કર જો જો મતકે જો જો પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ માંગે–મેરા બાપ દેસકતા હે, પ્રથમ સબ મતકે લોગ–એક બાત મુકર્રર કર લે–કિ યહ બાત પ્રત્યક્ષ હોનેસે સબ મત ઉસકે અનુયાયી હો જાવેંગે—તો આજ દુનિયાકા સારે ઝગડોંકા—નિબટારા હો સકતા હે, વરના

ફિર સબકે સબ અપને આપ મિયાં મિઠું બનતે રહો, શુક જિતના ચાહો ઉતના ઉડાતે રહો, "જ્ઞાનપૂર્વક—વિચાર સ્વરૂપ"—

श्लोक.

कोऽहं कथमिदं जातं को वै कर्ताऽस्य विद्यते ।
उपादानं किमस्तीह विचारः सोऽयमीदृशः ॥ १ ॥

અર્થ—મૈં કૌન હું ? યહ સંસાર કિસ પ્રકાર ઉત્પન્ન હુઆ? કૌન ઈસ જગતકા કર્તા હૈ ? ઔર સંસારકા ઉપાદાન કારણ કૌન હૈ? ઈસ પ્રકાર નાના પ્રકારકા જો વિચાર કરના હૈ સો "વિચાર" હૈ—બિના જ્ઞાનકે ઔર સાધનોં કરકે, નિત્ય-અનિત્ય-વસ્તુઓંકા વિચાર નહીં હોતા હૈ—અર્થાત્ વર્ણ ધર્મ-વર્ણ આશ્રમકી કક્ષાએં સિલસિલેવાર-બિના પાસ કિયે-"કૈસે વિચાર" ઔર સ્વરાજ્યકે હકદાર હો સકતે હૈ ! કદાપિ નહીં ॥

આજ બ્રાહ્મણ ! રસાદિક બેંચ વ્યાપારી બને-બાવર્ચી ભિસ્તી-ખરબન રહે હૈ, ક્ષત્રિય ! યુદ્ધકે બદલે પેન્શનીયર બને હુયે દાસત્વમેં પડે સડ રહે હૈ, વૈશ્ય ! ગૌરક્ષા-ખેતી-વ્યાપારકે બદલે-દિનરાત વેશ્યા પ્રસંગ-મોટરકી દૌડ-મદ્યપાનકા વ્યાપારકર ધર્મ રખ રહે હૈ, ઈન તીન ઉચ્ચ જાતિઓંને ભારતકો સબસે ઉંચે શિરપર ચઢા-શાસ્ત્રીય

મર્યાદાકો ભી લાત માર (જિસ મૃત્ય લોકકો આર્યજમી કહતે હૈ, ઉસ પરકે) બ્રાહ્મણ સાધુઓંકો-ધનમંદાધતાસે તિરસ્કાર કરતેહી ચલે જાતે હૈ કિ, જિસ આર્ય ભૂમિકે બ્રાહ્મણ-સાધુ-ભુદેવ ! કહલાતે થે, ઉનકી આજ યહ દશા હો રહી હૈ-ફિર જિનકા ખાસકર દાસપન હૈ-"સેવા ધર્મહી હૈ" વહ ક્યોં નહીં ઉંચા હો-અવશ્ય હોના હી ચાહિયે ? ક્યોંકિ, વહ અપની "સેવા" કર્તવ્ય-ડયુટિપર કાયમ હૈ-તો ડયુટિવાલા ક્યોં ? નહીં ઉંચે-શિખરપર ચઢે, આજ હમારે સનાતની હિન્દુ-વર્ણ ધર્મ-વર્ણ આશ્રમકી કલાસેં છોડ—બીએ. એમ. એ. કી કલાસેં પઢ—મહાત્માઇ વ ઇશ્વરી દાવા રખ, ભારતકે નેત્ર વ ગુરૂબન "ચન્દા માંગ ૨" અસલી સ્વરાજકો છુડા યા છોડ ૨ અપની નિરકામ બુદ્ધિ-યોંકા પરિચય દે રહે હૈ, ખુબહી અચ્છી તરહ દીન દુઃખિ-યોંકો અપના રહે હૈ—જૈસે હિન્દોસ્તાનમેં આજ એક સદ ગૃહસ્થ ગાંધીને અપની ડયુટિ પૂરી કી, કિ જિસકો અખિલ ભારતીય પાંચ છે સાલ પહલે જાનતે ભી ન થે, "ગાંધી કૌન હૈ" જિસકો આજ અખિલ ભારતીય જય મના રહા હૈ (દક્ષિણ અમેરિકાસેં ભારતીયોંકે કષ્ટ નિવારણ અર્થ કૈદ રહા થા જિસકો સન ૧૯૧૫ ઇ૦ મેં પંડિત મદનમોહન માલવીયજીને કાશીમેં સભાકર શોક મનાયા થા) મુઝે ભી શોક વ આશ્ચર્યકે સાથ કહના પડતા હૈ કિ, ઇસ ગાંધીકો દો ઇશ્તહાર ઔર "ભારતકી દશા" નામવાલી પુસ્તક ભેજી

ओर सन १९१६ ई० मे' कलकत्तेकी कांग्रेसके जमानेमे' खुद मिलकर बनारस मुगल सरायकी स्टेशनपर वर्तमानयुगकी दशा ओर गोरक्षा व हिन्दी प्रचारके वारेमें बहुतसी बातें कहीथी परन्तु इस गृहस्थ आत्माको "आकर्षण" व महात्माइमें त्रुटि कयों? साधुओसे शत्रुता? कयों, ओर खिलाफतसे मित्रता कयों ? जबकि, महात्माईका दावा करता है या विष्णुका दावा रखता है अथवा उसका दल "स्वराज्य-वादी" जो कि राजभाषाओंमे' निपुण बुद्धिके भंडार है— वोही बनाते हो, कि महात्मा है, गांधी विष्णु है ऐसा कहना व मानना सनातन हिन्दु व मुसलमान दोनों धर्मोंसे खिलाफ है, विष्णुका काम तो समान दृष्टिका है" तो फिर ता. १७-१८-१९-२० नवम्बर १९२१ ई० में अंग्रेज शाहजादेका अपमान व अंग्रेजोंसे इर्षाद्वेश कयों? यदि खिलाफत मित्र है तो उसकी मदद ओर अबतक गोरक्षा कयों? नही, साधुओंका व पार्सी जातिका तिरस्कार कयों? यह कयों—हीन दुःखियोंको अपनाते हुये स्वराज्य बुद्धियां कैसे विपरीत हो गई।

गृहस्थ महात्माओंकि कर्तव्य कयुटि-अतिथि सत्कार है-तब भुदेव! यह मृत्युलोक (भारतवर्ष) के मनुष्योंके ही लिये है (जबकि-वर्ण धर्म्म-वर्ण आश्रम १५०० सो वर्ष मुसलमानोंके जमानेसे व ३०० वर्ष अंग्रेजोके जमानेसे तो आजके सब इसाईयोंकी तर्जपर हो गये, वह सब अपनी र

કર્તવ્ય દ્યુતિ ભુલ બચે, નઇ રોશની હોગઇ) ઇસ મૃત્યુ લોકકી પૃથ્વીકા નામ આર્યજની હે ઓર કહલાતી હે, આજ હમ સનાતની કહલા રહે હે, પુત્ર પિતાકી, સ્ત્રી પતિકી, શિષ્ય ગુરૂકી, સેવક માલિકકી, ભક્ત ઇષ્ટકી, અવજ્ઞા કર રહે હે, ફિર સ્વરાજ્યકે હકદાર કયોં ? કર હો સકતે હે ? કયા ઇસી ઇર્ષા દ્વેશકા નામ હિન્દુઓંકા–"હિન્દુત્વ" હુવાકે હલકે ર હિલોરોંમેં હિલ ર કર સ્વરાજ્યકા ઝન્ડા ફેર ર કરતા હુઆ ફ્રીયગા–મુઝે આશા કમ દિખતી હે યદિ ૩૦ દિસેમબર ખાલી ગયા તો યાદ! રખના!! દો વર્ષ ચાર મહીને બાદ ઇસી આર્યજન્નીપર–કોઇ આર્ય પુત્ર વીર્ય ક્ષત્રિય!!! શીઘ્રહી મહારાણા ઉદયપૂર રાજ્ય કરેગા, ઇસલિયે! વર્તમાન યુગકી દશા વિચારતે હુયે–સબસે પહલે અંગ્રેજ સરકાર "હિન્દુ મુસલમાનોંકો અપના દીની ભાઈ સમઝ, કાલે-ગોરોંકા ખ્યાલ દિલસે, નિકાલ–તીનોં જાતિયાં આપસમેં પ્રેમ બઢાયેં "પ્રેમહી ઇશ્વર હે" તીનોં જાતિયાં મિલકર ભારતકે ઉપર આનેવાલે શત્રુઓંકી શક્તિ તોડ દેં, આજ હિન્દોસ્તાનમેં ૭૬–૫૬ લાખ સાધુઓંકિ ગિન્તી કહાં તક સચ ઝુંઠ હે યા સબ કંગાલોમેં હી શામિલ હે ઓર દિનપર દિન બઢતેહી ચલે જા રહે હે, ઇસલિયે! લાલ-પાદરી-વ સીતા પાદરીકી હે સિયતસે બતોર આગાહીકે "ધર્મપક્ષ એલાન" ઇત્તલા દેતા હું, સન ૧૯૧૯ ઇ૦ મેં

બનારસસે વાઇસરાય ઇન્ડિયા ચેમ્સફોર્ડકો વર્તમાન દશ પાંચ છે સાલ પહલે રજીસ્ટરીદ્વારા ભેજ દિયા થા કિ સાધુ-ઓંકા ઇન્તજામ પૂરા હોના ચાહિયે—તેરે રાજ્યમેં સબકો અમન ચેન હે, તો હુમારી ગોકી રક્ષા કર—મહારાણી વિકટો-રિયાકે તુમ અંગ્રેજ લોગ અજીજ હો, હમ જાનતે હે-તુમ્હારે ઇન્તજામસે ભારતકા કુછ સુધાર હે—ઓર કુછ બિગાડ હે—બિગાડ ઇસીસે હે કિ, તેરે ઇન્સાફ કરતા ઠીક પ્રજાકા ઇન્સાફ નહીં કરતે—જબસે અંગ્રેજોંકા રાજ્ય વ સિક્કા ચલા હે ઉસકે ભી પહલેસે લાલ પાદરી વ સીતા પાદરી હે। આજકલ તુમ્હારે ભી રાજ્યમેં ઇન ગો બ્રાહ્મણ સાધુઓંપર ભી ગાંધીકા જોર હે અભી ઓર હોગા ખુબ ભારત ગારત હુઆહી ચાહતા હે! ઇસલિયે!! મેરે ગુરૂકે પાસ સબ ઇન્ડિયાકે લાલ પાદરી વ સીતા પાદરીકો ઇકઠ્ઠા કર "નુમાઇશ ધર્મ્મ" નામ કંપની ખડી કર દે તો તેરી ઇન્ડિયા; નહીં તો હાથ ધોરખ—મેરે ઇસ ખ્યાલસે હોશિ-યાર હો જાયગે તો ઉમ્મીદ કરતા હું સચ્ચે હકદાર ભારતકે સ્વરાજ્યવાલોંકા ફલ નિશ્ચય હો જાયગા—

(૫) એસે વક્તમેં મુસલમાન ભાઇયોંકો આપસમેં દુધ શકરકી તરહ એકાકર કોઇ ભી (બુગજ) કપટ ન રખકર દુશ્મનોંકો ભગાનેકી (ચેષ્ટા) કોશિશ શીઘ્ર કરના ચાહિયે—હિન્દોસ્તાનસે ભાગે જાકર કાયરતા ક્યોં? દિખલાતે હે।

અય ભારતકે આર્ય સજ્જનોં ! દેખો ! ! તુમ હિન્દોસ્તાન ધનિકયાકે ભુદેવ ! ! ! કહલાતે હો, તુમ બ્રાહ્મણ–ક્ષત્રિય વેશ્યોં (શુદ્ર) કે મુખ્ય કર્મ, બ્રહ્મચર્ય–ગૃહસ્થ–વાનપ્રસ્થ સંન્યાસ સાધન હે, જબતક વર્ણધર્મ કક્ષાયે વર્ણ આશ્રમ કક્ષાયે સિલસિલેવાર પાસ નકી જાવેંગી, તબતક ઉસ સર્વ શક્તિમાન "પરમાત્મા" ઓંકાર નિર્વિકારકા આનન્દ મિલના ક્યા ? ઝલક દિખના ભી કઠિન બલ્કિ અસંભવ હે, તો ફિર યહ સબ હિન્દુશાસ્ત્ર–સાધુસંગ–વ મોક્ષ–પના ભી કોઇ બાત હી નહીં ઠહરી માલુમ હોતા હે કિ. આજ નઇ રોશનીવાલે (યાવની વ મલેચ્છ ભાષા જાનનેવાલે "૧૫૦૦ યા તિનસો વર્ષકે)" હમારે ભારતી અનુભવી ! કિ જો, આજ બીએ પાસ કર બેરિસ્ટર વકીલ સ્વરાજવાદી ૩૬ વર્ષસે બન અપની કર્તવ્ય ડયુટિ છોડ (ચુતકે ચક્કરમેં ફસ) મંગતે બન રહે હે ॥

॥ श्लोक ॥

आलस्यं कार्य्यं नाशाय बुद्धिनाशाय निर्धनम् ।

कुपुत्रो कुलनाशाय मान नाशाय याचनम् ॥

ભારતકે કઇ કરોડ રૂપયે કઇ બાર ચન્દે હોકર ધનાડયોંને બુદ્ધિમાનોંને ઇકઠે કિયે ઓર કરતે ચલે જાતે હેં ભારતકા ક્યા જીર્ણોદ્ધાર હુઆ–દિનપર દિન ભારતમેં મંગતે બનતે જા રહે હે કિ જિનકી ગિન્તી ૭૬–૫૬ લાખ તક કી સુન્નેમેં આ રહી હે ફિર ભી કહ રહે હે કિ સ્વરાજ્ય દે દો–દ્રવ્યકે મદમેં મદાંધ

હોકર બ્રાહ્મણુ સાધુઓંકિ કલાકોશલહી દેખતે ફિરતે હે-ગૃહસ્થોંકા ખાશ ધમ્મ-અતિથિ-સત્કારહી હે-ઉસકે બદલે આજ બ્રાહ્મણુ સાધુઓંસે (આજ્ઞા) પાલન કરાઇ જાતી હે પીર પનેકો છોડ-વાવર્ચી-ભિસ્તી-ખરપનેકા કામ લિયા જાતા હે-જન્ટલમેન બને હુય-સબવર્ણુ-ધર્મ-વર્ણુ-આશ્રમ અપની ૨ ઙ્યુટિ ભુલ ગયે-ઇસસે આજ યહ હમારી દશા હો રહી હે કિ એક પાઇકે લિયે ગૃહસ્થોંકે હાત પકડતે હે તબ ભી અપમાનિત હોતે હે યા એક વહ સમય થા કિ ઇસી આર્યજન્ની પૃથ્વીકે પુરૂષ બ્રહ્મર્ષી વ રાજર્ષી કહલાતે થે, જિન સત્યવાનોંકે ચરણોંપર માથા રખતે થે-તો વહ ઠોકર દેતે થે, સો આજ હમ ૭૬ લાખ કંગાલોં સહિત ૩૩ કરોડ વર્ણુ-ધમ્મ-વર્ણુ આશ્રમ સબહી રસાતલ પહુંચકર ઇસાઇ વ મુસલમાન કિસીમેં ન હોકર સબ ઠોકરે ખા રહે હે-મુર્ખોમેં હિન્દોસ્તાનીયોંકી ગિન્તી હો રહી હે ।

ઇસલિયે । વીર્યપ્રધાનમાનોં તો સનાતન હિન્દુ મતહે નહીં તો ક્ષેત્ર પ્રધાનસે વર્ણુ ધર્મ-વર્ણુ આશ્રમ સબ આજ કલકી તરહ ૨૨ પન્સેરીકા ધાન હો રહા હે-ફિર શંકર વર્ણુશંકરમા કુછ ભી ભેદ નહીં હે યદિ મનુષ્ય જાતિ એક ઠહરી તો ફિર મુસલમાન ઇસાઇ-પાર્સી યહુદી યા હિન્દુ ક્યોં કહલાવે-યહ ઇન જાતિયોંકી ક્યા ૨ કર્તવ્ય ડ્યુટિ હે વિચાર કર સમઝલો હે દો-દ્વેષ કોઇ મત રખો ।

दोहा.

पेट कपट जिह्वा कपट नैना कपट निराट ।
तुलसी हर कैसे मिलें घटमें ओ घटघाट ॥

(૬) ભારતકે ભાર્તીયોંકો ચેલેન્જ દેતા હું કિ સનાતન મર્યાદા કી ઓર શીઘ્ર ધ્યાન દે-અપની ૨ મર્યાદા શુદ્ધ રીતિસે પુષ્ટ કરે, ક્રમસેક્રમ દેશિય મહિપાલગણ અપને રાજ્યોંમેં નેતાગણ પ્રત્યેક નગરોંમેં ધર્મવાન્ ધનિક સમુહ અપની ૨ જાતિયોંમેં-દણ્ડી સ્વામી-સાધુ મહાત્મા ગાંવ ૨ મેં શીઘ્ર-(વર્ણ ધર્મ-વર્ણ આશ્રમકી કમીકો દુરકર શુદ્ધ હો જાંય, ક્યોંકિ આજકલ સનાતનીહી સનાતનકે નામકો ડુબો રહે હેં, જેસે ચર્બી મિલા ઘી, ચીની, કલકા જલ, ડાકટ-રોંકી દવા, ધોબિયોંકે યહાંકે સફેદ કલફદાર કપડે, સ્ટેશનોં વ બાજારકે ખોનચોંકો ખા ખા કર ઓર પરાઇ કોમોંકી સ્ત્રિયોં વ વેશ્યાઓંકા ગમન કરકર વર્ણ શંકરી "બિલ" કુદરતી સ્વીકાર કર સબહી હિન્દુ મુસલમાન, ઇસાઇ, એક દીન હોગયે, "અબ ફર્ક હી ક્યા રહા" ખોલો હૃદય કે નેત્રોંકો જરા સોચો હૃદયકી અન્ધેરી ગુફામેં નીતિકી આખોંસે યહ ભારત ક્યા થા, અબ ક્યા? દુર્દશા હો રહી હે, ભવિષ્યમેં ઇસકા ક્યા પરિણામ હોનેવાલા હે ઇસકે વિચારનેસે સ્વરાજ્ય વાદિયોંકો સ્વયં સ્વરાજ્ય મિલા પડા હે—કિસીસે માંગને હીકી ક્યા? આવ-

શ્યકતા હે, જબકિ અપની ૨ શરહકે પાવન્દ હે, યોં જિતના જી ચાહે ચિલ્લાતે રહો—દેખહી લિયા કયા હુઆ ।

(૭) દેખો ! વેદિક ધર્મ્મકે સ્મૃતિ ગ્રન્થોંમેં મનુ આદિને બ્રહ્મચર્ય–ગૃહસ્થ–વાનવપ્રસ્થ–સન્યાસ ચાર વર્ણ ઓર ચાર આશ્રિમ વર્ણિત બતલાકર કહા હે કિ, અધ્યયન–યજ્ઞ–યાગ–દાન યે ચાતુર્વર્ણ્ય–ધર્મ્મકે અનુસાર પ્રાપ્ત, અન્ય કર્મ્મોંકે શાસ્ત્રોક્ત આચરણદ્વારા પહલે તીનોં–આશ્રમોંમે ધીરે ૨ ચિત્તકી શુધ્ધિ હો જાની ચાહિયે, ઓર અન્તમેં સમસ્ત કર્મ્મોંકો સ્વરૂપતા છોડ દેના ચાહિયે, તથા સન્યાસ લેકર—"मोक्ष" પ્રાપ્ત કરના ચાહિયે, ઉદ્દેશ્ય ! સબ ચિત્તકી શુદ્ધિકે લિયે હે કિ, વિષયાસક્તિ યા સ્વાર્થ પરાયણ–બુદ્ધિ છુટકર પરોપકાર–બુદ્ધિ ઇતની બઢ જાવે કિ, પ્રાણિયોંમેં એકહી આત્માકો પહચાનનેકી શક્તિ પ્રાપ્ત હો જાવે (જિસેકો "अहिंसा परमो धर्मः" ભી કહતે હે) અર્થાત સિલસિલેવાર કક્ષા પઢેગા–તબ, જેસે–બાલપનમેં અભ્યાસ (બ્રહ્મચર્ય) તરૂણ અવસ્થામેં વિષયોપભોગરૂપી સંસાર (ગૃહસ્થાશ્રમ) ઉતરતી અવસ્થામેં (વાનવપ્રસ્થ) ઓર અન્તમેં મનુ પાતંજજલ યોગસે–સન્યાસ યહ ચાર આશ્રમરૂપી ચાર સીઢિયોંકા જીના અન્તમેં બ્રહ્મ-

પહકો જા પહુચા હે-ઇસ જીનેસે અર્થાત્ એક આશ્રમસે ઉપરકે દુસરે આશ્રમમેં-ઇસ પ્રકાર ઉપર કહે હુયે ચઢતે જાનેપર અન્તમેં મનુષ્ય બ્રહ્મલોકમેં બડપ્પન પાતા યા (લય) હો જાતા હે, પ્રત્યેક મનુષ્ય જન્મકે સાથ હી અપની પીઠપર ઋષિયો! પિતરોં!! ઔર દેવતાઓં!!! કે તીન ઋણ "કર્તવ્ય" લેકર ઉત્પન્ન હુઆ હે, ઈસલિયે! વેદાધ્યયનસે ઋષિયોંકા-પુત્રોત્પાદનસે પિત્રોંકા-ઔર યજ્ઞ કર્મોંસે દેવતા આદિકોંકા-ઇસ પ્રકાર, પહલે ઇન તીનોં ઋણોંકો ચુકાયે બિના મનુષ્ય સંસાર છોડકર સંન્યાસ નહીં લે સક્તા, યદિ વહ એસા કરેગા—(અર્થાત્ સંન્યાસ લેગા) તો જન્મસેહી પાયે હુયે, કર્જેકો બેબાક ન કરનેકે કારણ! વહ અધોગતિકો પહુંચેગા, "પુરાને હિન્દુ ધર્મ શાસ્ત્રકે અનુસાર" બાપકા કર્જ મિયાદ ગુજર જાનેકા સબબ ન બતલા કર-બેટા યા-નાનીકો ભી ચુકાના પડતા થા ઔર કિસીકા કર્જ ચુકાનેસે પહલે હી મર જાનેમેં બડી દુર્ગતિ માની જાતી થી "આજ વર્તમાન દશાકો જરા વિચારો" કયા ૨ ગુલ ખિલ રહે હેં, હાં? યદિ પેદા હોનેકે સાથહી અથવા અલ્પ અવસ્થામેંહી કિસીકો જ્ઞાન પ્રાપ્તિ હો જાવે, તો ઉસે, ઇન ઉપર કહી હુઇ તીનોં સીઢિયોંપર ચઢનેકી આવશ્યકતા નહીં હે, વહ એકદમ સન્યાસ લે લે તો કોઇ હાનિ નહીં? ક્યોંકિ,

જ્ઞાનહી સબમેં ઉત્તમ ઔર અન્તકી ગતિ હે અર્થાત્
"नैराश्यं परमं सुखं" એસા કવચિત કોઇ ર હોતા હે ।

તૃષ્ણારૂપ પ્રાણાન્તક રોગ છુટે બિના સુખ નહી હે- કર્મ્મંસે-ધનસે-મોક્ષ પ્રાપ્ત નહી હોતા-ત્યાગસે યા ન્યાયસે હી મોક્ષ પ્રાપ્ત હોતા હે, જેસે પૃથ્વી માતાકે આશ્રયમેં સબ જન્તુ જીવત રહતે હે ઉસી પ્રકાર ગૃહસ્થાશ્રમકે આસરે અન્ય આશ્રમ હે, ઇસલિયે ! વર્તમાન દશાકો દેખતે હુયે ભવિષ્ય સોચતે હુયે સબસે પહલે ગૃહસ્થોંકો સંભલ કર દુરૂસ્ત હો જાના ચાહિયે (યહ નહીં કિ ભારતકા "અતિથિ સત્કાર પદ" હીતોડ દે) સબસે પહલે બ્રહ્મચર્ય આશ્રમકી પુષ્ટી કરે-(યહ કાહેસે પુષ્ટ હોગા "ગોરક્ષા" તાકે ઇસ સીઢીસે શુરૂ હોકર શીઘ્ર અન્તિમ ડિગરી હાસિલ કર સકે તો ભવિષ્ય ભી ઠીક ઉતરતા ચલા જાવેગા-પહલી સીઢી હી ભારતકી બિગડ ગઇ ફિર સ્વરાજ્ય કેસા........

ઇસલિયે ! ચારોં દિશામેં ચાર સ્થાન એસે બનાયે જાંય કિ જિસમેં ભારતકે ગ્વાલે લોગ ચારોં સ્થાનોંમેં રહકર (૭૬-૫૬ લાખ સાધુઓ) ભુમણ્ડલ કી ગોયેં-ગોશાલાયેં વ પિંજરાપોલકી પોલકો દેખેં ઔર શુદ્ધ ઘી દુધકા ઇન્ત- જામ રખેં ઔર જો પશુ મુકિત પાવેં ઉનકે ચમડોંકા ઠેકા ન દેકર, કિસી નિયત સ્થાનપર ગાડ દિયે જાંય (તાકિ ખાદ્ય પદાર્થોંકો અધિક સહાયતા મિલે)

"गायकी पुकार"

पद.

रो रो गैयें करें पुकार कोई उपकारी हमें बचाले ।
हिन्दु मुसलमान कृष्टान क्या कोई मूरख क्या विद्वान ॥
क्या कोई भिक्षुक क्या सुलतान मैंने सभी दूधसे पाले ॥
खाऊं सूखा भूसा घास करती दूधसे नहीं निराश ।
रखो जहां करूं मैं वास जालिम फिर क्यों मुझे सताले ॥
बालक होवे हो जवान आकर दूध केत हरयान ।
दू मैं दूध हिले नहिं कान आकर मटका कोई भराले॥रो रो०
मेरी कौन चीज नहीं काम जोते दूध मरे दू चाम ।
मेरा गोबर खासे आम उपले बना चूल्हे में डाले ॥
देखो बैल जो पुत्र हमारे करते कितना काज तुम्हारे ।
खैंचें हल और बोझ बिचारे चाहे कोई कितनाही उठवाले रो०
गरमी सर्दी सिरपर उठाते तुमसे मार तड़ातड़ खाते ।
तो भी जरा उल्फ नहीं लाते जालिम तो भी कत्ल कर डाले॥रो.
मेरा माखन और मलाई तुमने बैठ मजे से खाई ।
जिसपर यह कृतघ्नता छाई मारे छुरी और लेकर भाले ॥ रो०

जब नहीं होता था गो घात माखन घीकी थी बहुताक।
अब तुम तरसो हो दिनरात खाने पडते हैं खुश्क निवाळे॥रो
मुह पर सबके है जरदाई ताकत नहीं बदनमें राई।
इसमें दोष है किसका भाई स्वामी कर्णोंके फल पाळे॥रो०

गजल

संभळके बैठो सभी दर्शनों दादाजी अब आते है हां।
धर्मके पालक गौरक्षक और न्याय परायण आते हैं हां॥
इंन्डा कन्डा सभी भारत और लुघरा भी दिखलाते हैं हां।
बिथा हमारी सभी मिटाते अपना रूप दिखलाते हैं हां॥
छोठा नारियल खुब जमाने घुटी चांद पै देते है हां।
खून बहाकर बिथा मिटाते यह भी मौज बतलाते है हां॥
चन्द्रकेतु-चक्रवर्ती के सब लक्षण दिखलाते हैं हां।
सांई खेडा में वास करत हैं प्रजा सभी सुख पाते हैं हां॥
मुमुक्षु गण यह विनय करत है भागो मत अब नादानी है हां।
प्राण दानके दाता स्वामी धूनीवाले अब आते हैं हां॥

(૮) ઉપર કહે હુયે ચારેં સ્થાનોંકી વ ગ્વાલોંકી દેખરેખ ભારતકે ક્ષત્રિય લોગ ગો સેવક બન ઉનકી રક્ષા કરેં, ભારતકે સભી ધનાડ્ય પૃથ્વી ખરીદેં-ગૌયેં ખરીદેં ઘી દુધકા વ્યાપાર કરેં, ઔર ઉસી આમદનીસે ક્ષત્રિય વ ગ્વાલોંકી પૂર્ણ પ્રકારસે સહાયતા કરેં; ઔર જહાં જહાં યહ ચારેં સ્થાન કાયમ કિયે જાંય વહીં ૨ એક ૨ બ્રહ્મચર્યાશ્રમ હો, કિ જિસમેં બ્રાહ્મણ, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, આદિકે બાલક બ્રહ્મકર્મ સંધ્યોપાસન, ગાયત્રી પુરશ્ચર્ણ કે લિયે, ગાયત્રી કુન્ડ-ગાયત્રીમન્ત્ર વેદપાઠકે લિયે એક બોર્ડિંગ હાઉસ જિસમેં ગ્યારહ ગ્યારહ સો પંચ ગોડ પંચદ્રાવિડ બ્રાહ્મણોંકી વેદ ધ્વની ગુંજાયા કરે, ચાર કક્ષા સંસ્કૃત કી ભી હોં-બ્રહ્મચર્ય આશ્રમ શાસ્ત્રાનુસાર પૂર્ણ રીતિવાલા ચારેં દિશામેં સ્થાપન કરના પડેગા-ઇન ચારેં સ્થાનોંકે લિયે કમસે કમ દો કરોડ રૂપયોંકી આવશ્યકતા હે-શીઘ્ર હી ઐસા કર દેનેસે ભારતીયોંકે પાપોંકા ઉદ્ધાર ઔર ભારતકા જીર્ણોદ્ધાર હો સકતા હૈ યદિ હરમતકે સબ ધનાડયોંને મેરે ચેલેન્જકો ન માના ઔર મતોંકે કારણ ! તર્ક વિતર્ક લગાઇ તો અથ ભાર્તીયો !!

યાદ રખો!!! વર્ણહીન-ધર્મ્મહીન તો હો હી ગયે હો—પ્રેમહીન હોતે હી ચલે જા રહે હો, રહે કરે સંવત ૧૯૮૦ ઇ૦ વિક્રમ તક ધનહીન હો અન્ન બિના સમયકા પરિવર્તન અપને નેત્રોંસે શીઘ્ર દેખોગે ઇસ દો વર્ષકે ભીતર તુમ લોગોંકે હી અત્યાચારોંસે ભારતકા અધઃપતન હો જાયગા, ઈસલિયે ? ઇસ બાલકકી ઇચ્છાનુસાર શીઘ્ર પ્રેમકે સાથ યહ કાર્ય કરદો—નહીં તો સર્વ નાશ સમીપ હે ॥

નોટ—મેં આજ સન ૧૯૧૨ ઇ૦ સે ભારતકા ભ્રમણ કર રહા હું, જહાં દેખો! વહાં સાધુ સન્યાસીયોંપર પૂર્ણ કટાક્ષ હો રહે હે કિ,—ભારતમેં ૭૬-૫૬ લાખ સાધુ હે ભગવા વસ્ત્ર પહરે હુયે-મુડ મુડાયે કન ફટે યોગી-સોને ચાંદીમેં લદે હુએ વૈરાગી ઉદાસી નિત્ય પ્રતિ દિખાઇ પડતે હેં જિનકે બોઝસે હિંદુ સમાજ દબ રહા હે "કિ કોઇભી પૂછતા નહીં હે, જિનકે પાલન પોષણમેં કંઇ લાખ રૂપયા રોજાના ખર્ચ હોતા હે હરમતકે મેરે ભાઇયો! કયોં નહીં ? કુંભકરણકી નીંદસે જાગકર અપને ૨ મતોંકા સચ્ચા પ્રમાણ દેકર સંસારભરમેં એકહી મતકા ડંકા બજાદેં—કબતક શરીરકો પાલેંગે- એક ન એક દિન નાશ હોના હી હે-ફિર ધર્મસે કયોં ? મુંહ મોડતે હો—અપને ૨ ધર્મ્મકા આત્મબલ દિખા સનાતન ભાઇયોંકી મય ભાર-

લીયોંકે ઉનકી પીરાંકો દુર કરો-યુગયુગાન્તર તક અપના નામ ચિરાયુ કરો-યા રખો-"બોલો શ્રી ધૂનીવાલે દાદાકી જય"

पद-शशांक शेखरानन्द, अति मिष्ट स्वरे ।
सर्व नर गणे कहे, भजि विश्वंभरे ॥

આપકા હિતેચ્છુ એક દક્ષિણ માર્ગીય,

ગંગાપ્રસાદ ઉર્ફે નન્હેલાલ વ્યાસ.

ભુપાલ નિવાસી હાલ મુકામ દરબાર સાઇખેડા,

ચન્દ્ર શેખરાનન્દ.

હાલ મુકામ મહાલક્ષ્મી ખાડ ચોક,

વાર્ડનરોડ-મુંબઇ.

ચેતાવની.

દોહા.

બહુ વ્યર્થ હી જન્મા, જગાયા દેશકો જિસને નહીં ।
જાતિય જીવન કી ઝલક, આઈ કભી જિસમેં નહીં ॥
નરજન્મ પાકર લોકમેં કુછ કામ કરના ચાહિયે ।
અપના નહીં તો પૂર્વજોંકા નામ કરના ચાહિયે ॥
અતિ ધીરતા કે સાથ, અપને કાર્યમેં તત્પર રહો ।
આપત્તિયોંકે વાર સારેવીર, બનકર તુમ સહો ॥
સબ બિઘ્ન ભય મિટ જાયંગે, હોગી સફલતાં અન્ત
ફિર કીર્ત્તિ ફૈલેગી, હમારી એકવાર દિગંત મેં ॥
કામ કિતનાહી કઠિન હો, પરજો ઉકતાતે નહીં ।
ભીડ પડને પર ભી ચંચલતા, જો દિખલાતે નહીં ॥

નોટઃ—અય ભારતિયો સચ્ચી ઘટનાઓંકે જાનકારો, યહ પુસ્તક છપા ઉન પ્રેમિયોંકો અર્પણ કિયા ચાહતા હું કિ સચ્ચે યોગીયોં મહાત્માઓં ગુરૂઓંકી તલાશમેં લલ્લ લિહુઆમેં લોરે હુયે લાલસા લગાયે લાલિત્ય ભાવસે લિદ હે । યા ન હોને કી સમ્ભાવના કર સબ ચારિત્રોંકો અર માન અવિશ્વાસ કર રહે હે । ઉસ અવિશ્વાસ કો પ્રત્યક્ષ વિશ્વાસ કરાના । નોટ દેના હે—

—ઈતિ—

શશાંક શેખરાનન્દ અતિમિષ્ઠશ્વરૈ ।
સર્વ નરગણો કહે, ભજિ વિશ્વમ્ભરૈ ॥
હરબાર સાઇ ખેડા (જિલા નરસિંગપુર)
તહસીલ ગાડરવાડા—